

משה והגדי

כְּשֶׁבָרַח מֹשֶׁה לְמִדְבַּר מִפְּנֵי פָרְעֹה,
הוּא הִכִּיר שֵׁם אֶת אֲשֶׁתּוֹ צִפּוֹרָה וְאֶת חֹתָנּוֹ יִתְרוֹ.
הוּא גָר בְּאֶהְלָם וְהָיָה שֹׁבֵעַ רְצוֹן,
וְהָיָה עוֹזֵר לְיִתְרוֹ וְרוֹעֵה אֶת הַצֹּאן.

יּוֹם אֶחָד הִחְלִיט גְּדִי מִן הָעֵדֶר לְבָרֵחַ
וְהִחַל לְרוֹיץ וְלִנוֹס בְּכָל הַפֶּחַ.
כְּשֶׁהִבְחִין מֹשֶׁה בְּגְדֵי הַקֹּט
הוּא יָצָא בְּעֵקְבוֹת הַגְּדִי הַנִּמְלֵט.

הַגְּדִי בּוֹרַח וּמֹשֶׁה אֶחְרָיו רוֹדֵף,
מִתְאַמֵּץ וּמְזִיעַ, נוֹשֵׂם וּמְתַנַּשֵּׁף.
וְהַגְּדִי דוֹהֵר, לֹא מִפְּסִיק, לֹא עוֹצֵר,
וּמֹשֶׁה אֶחְרָיו דוֹלֵק, מְמַהֵר...

עַד שֶׁהַגְּדִי נִעְצַר פְּתָאִם
מוֹל בְּרִכָּה שֶׁל מַיִם וְהִחַל לְלַגֵּם.

שׁוֹתֵה בְּצִמָּא, שׁוֹתֵה וְגוֹמֵעַ.
אָמַר לוֹ מֹשֶׁה: "לוֹ הֵייתִי יוֹדֵעַ
שֶׁכָּל הַרִיצָה וְכָל הַבְּרִיחָה
הֵייתָה כְּדִי לְהַרְוֹת צִמְאוֹנָהּ,

לֹא הֵייתִי כְּכַעַס אֶחְרִיד רוֹדֵף...
וְכַעַת, גְּדִי קָטָן, אַתָּה וְדַאי עֵינֶיךָ.
אֲזִי בּוֹא נָשׁוּב חֲזָרָה אֶל הָעֵדֶר,
בּוֹא וְעֲלֵה עַל פְּתַפִּי, הַכֹּל בְּסֶדֶר."

מֹשֶׁה הִרְפִּיב אֶת הַגְּדִי עַל פְּתַפְּיוֹ
וּשְׁנִיחָם אֶל הָעֵדֶר כִּי שָׁבוּ יִחְדּוּ.

רָאָה הַקְּדוֹשׁ הַבְּרוּךְ מִמְּרוֹמִים
אִיךָ טָפַל מֹשֶׁה בְּגְדֵי, בְּחִמְלָה וּבְרַחֲמִים,
וְאָמַר: "אִם כִּי מֹשֶׁה עִם בְּנֵי צֹאן מִתְנַהֵג,
בְּמִסִּירוֹת וּבְאַהֲבָה מְטַפֵּל בָּם וְדוֹאֵג -
אֲזִי אֵין לִי סֶפֶק," הַמְּשִׁיחַ הָאֵל,
שֶׁגַם בְּבְנֵי הָאָדָם הוּא כִּי יְטַפֵּל.
לְכֵן בּוֹ אֶבְחַר לְרַעוֹת וּלְנִהַל
אֶת צֹאנֵי שְׁלִי - אֶת עַם יִשְׂרָאֵל."